

Troen er en gave

At være luthersk, 3.

Ingen kan fremelske troen hos sig selv.

Af Egon Kattner, præst.

Luther siger i sin forklaring til den tredje trosartikel i den lille katekismus:

"Jeg tror, at jeg ikke ved egen fornuft eller kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham, men Helligånden har kaldet mig ved evangeliet."

I dette korte udsagn bliver der sagt noget helt afgørende om, hvordan et menneske bliver frelst.

Frelse og tro

At troen er afgørende i frelsessagen, understreger Skriften mangfoldige steder, for eksempel i Ef 2,8: "Af den nåde er I frelst ved tro".

Men Paulus betoner i fortsættelsen, at det ikke skyldes os selv - gaven er Guds! Ingen kan fremelske troen hos sig selv.

Når et menneske bliver klar over dets fortabthed og begynder at spørge efter Guds frelse og får at vide: "Du skal blot tro på Jesus" - så skulle sagen jo tilsyneladende være enkel.

Men mange har med fortvivlelse gjort denne erfaring: "Jeg vil så gerne tro, men jeg kan ikke!" Hvordan skal man blive hjulpet videre fra denne fastlåste stilling?

Evangeliet og Helligånden

"Helligånden har kaldet mig ved evangeliet," siger Luther.

Troen er ikke en viljessag. Den er ikke vor beslutning og præstation.

En forkyndelse, som vil føre mennesker til frelse ved at appellere til at tro, ved at indprente for tilhørerne, at de skal beslutte sig for Kristus og overgive sig til ham, kan nok være fyldt af gode hensigter, men hjælper ikke ind i gudslivet.

Der skal noget andet til. Troen skal komme til et menneske - og den kommer altid udefra. Paulus siger:

"Troen kommer af det, der høres, og det, der høres, kommer i kraft af Kristi ord" (Rom 10,17).

Troen kommer, eller sagt på en anden måde: troen fødes af evangeliets ord.

Hedningen Cornelius fik gennem en engel besked om at sende bud efter Peter.

"Han vil tale de ord til dig, ved hvilke du og hele din husstand skal blive frelst" (ApG 11,14).

Og mens Peter forkynder evangeliet om syndsforladelsen ved Jesu navn, kommer Helligånden over alle, der hører ordet (ApG 10,43-44). Et frelsens under bliver til virkelighed i en flok mennesker, mens de lytter til evangeliets budskab.

I en af sine sange henvender Rosenius sig til et menneske, der klager over ikke at kunne tro, og henviser umiddelbart efter til det eneste, der kan afhjælpe nøden:

Du kan ikke tro,
o, men kære, så hør:

(evangeliet!!)
Gud har jo sin Søn for os givet!
(Åss. 351).

Troens opholdelse

I livet med Gud bliver vi undertiden anfægtet i troen. Den salige vished erstattes af tvivlens nedbrydende kræfter. Hvordan skal troen "komme sig" igen?

Vi skal høre evangeliet forkyndt. Kristus skal males for vore øjne som korsfæstet. På den måde opholdes vi i en sand tro til det evige liv.

"Troens inderste væsen er hjertets modtagelse i afhængighed. Ikke først og fremmest en overbevisning eller beslutning. Det er derimod Guds gerning, at vi tror."

Fra vejledningen om *Luthersk Mission og kirkeligt samarbejde*.

2011.